ՕԴ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

Posted on August 5, 2011 by Keghart

Category: Opinions

Կասիա Թոփուշեան, Պէյրութ, 5 Օգոստոս 2011

Առաջին այցելութիւնս դէպի հայրենիք բաւական հետաքրքրական ուղեւորութիւն մըն էր: Կարգ մը հայերու նման ունեցայ զգացումներու բուռն պահեր՝ յուզուեցայ, զուրաճացայ, նեղացայ, զայրացայ, հպարտացայ, եւ ամէնէն կարեւորը զգացի հայրենիք վերադառնալու եւ ապրելու կարօտը:

Սակայն ըստ ինծի, ամէնէն հետաքրքրական վայրկեանը այն պահն էր, երբ ես օդակայան կը մեկնէի Լիբանան վերադառնալու, այնտեղ ես բախտը ունեցայ հանդիպելու փոքր խաղալիքէ տուփիկի մը, որուն վրայ գրուած էր հետեւեալը՝ «Օդ Հայաստանի O2, պատրաստուած է Հայաստանում»:

Կասիա Թոփուշեան, Պէյրութ, 5 Օգոստոս 2011

Առաջին այցելութիւնս դէպի հայրենիք բաւական հետաքրքրական ուղեւորութիւն մըն էր: Կարգ մը հայերու նման ունեցայ զգացումներու բուռն պահեր՝ յուզուեցայ, զուրաճացայ, նեղացայ, զայրացայ, հպարտացայ, եւ ամէնէն կարեւորը զգացի հայրենիք վերադառնալու եւ ապրելու կարօտը:

Սակայն ըստ ինծի, ամէնէն հետաքրքրական վայրկեանը այն պահն էր, երբ ես օդակայան կը մեկնէի Լիբանան վերադառնալու, այնտեղ ես բախտը ունեցայ հանդիպելու փոքր խաղալիքէ տուփիկի մը, որուն վրայ գրուած էր հետեւեալը՝ «Օդ Հայաստանի O2, պատրաստուած է Հայաստանում»:

Այս տուփիկին վրայ նաեւ գրուած էր տուփիկին մէջը գտնուող պարունակութեան բաղադրութիւնը:
-Երեւանի օդ 20%
-Դիլիջանի լեռնային օդ 25%
-Սեւանայ Լճի գոլորշի (շոգի) 10%
-Հիւրընկալութեան ոգի 35%
-Լաւաշի հոտ 5%
-Հարեւանի խորովածի հոտ 5%

Իսկ այս բոլորին մէջ ամէնէն հետաքրքրականը այս բաղադրութիւններու կիրարկումն էր, որը կ'ըսէր:

-Խորունկ շունչ առնել
-Կանոնաւոր կերպով շնչել Հայաստանի սահմաններէն դուրս գտնուելու ընթացքին:
-Շնչել հայրենիքի կարօտախտէն տառապելու ընթացքին:

Նման իսկական տուփիկի մը գաղափարի գոյութեան, վստահաբար փոքրերը պիտի հաւատային: Պիտի երազէին թէ նման հայրենիքի օդով լեցուած իսկական տուփիկ մը կայ տեղ մը, կամ նոյնիսկ մենք կարող ենք նման տուփիկ մը պատրաստել եւ լեցնել հայաստանի օդով:

Եթէ միայն կարենայինք Երեւանի օդը զետեղել այդ փոքր տուփիկին մէջ պիտի յաջողէինք մեր հետ տանիլ այդ կտոր մը օդը աշխարհի որ ծայրն ալ որ երթայինք:

Երբ որ անհրաժեշտութիւնը զգայինք պիտի բանայինք այդ տուփիկը եւ շնչէինք այդ բուռ մը հողին օդը: Պիտի կշտանայինք, հարբենայինք եւ յագենայինք այդ օդով: Մեզմէ շատեր ուժ եւ կորով պիտի ստանային, որպէսզի շարունակեն իրենց առօրեան հայրենիքէ դուրս հողի մը վրայ, ուրիշներ պիտի շնչէին որպէսզի ստանան հայրենիք վերադառնալու յոյսը, իսկ տակաւին ուրիշներ պիտի շնչէին անընդհատ առանց գոհանալու եւ կշտանալու:

Ըստ շատ մը հայերու, Հայաստանի ջուրը եւ օդը կը գեղեցկացնէ եւ կը զուարթացնէ հայը, անոր կու տայ երազ, յոյս, եւ հաւատք: Ահա թէ ինչու, հայը ուր որ ալ ըլլայ, անպայման Հայաստան այցելողէ մը կը խնդրէ կտոր մը հող եւ կաթիլ մը ջուր:

Հայոց պատմութենէն բոլորիս ծանօթ է «Շապուհի եւ Արշակի» հողի եւ ջուրի հետ կապուած աւանդութիւնը, ուր Պարսիկներու Շապուհ Բ արքան կը փորձէ Հայոց Արշակ Բ թագաւորի մտադրութիւնները Հայաստան վերադարձէն ետք: Շապուհ Հայաստանէն հող եւ ջուր բերել կու տայ եւ դահլիճին կէսը կը ծածկէ այդ հողով, իսկ միւս կէսը Պարսկական հողով, եւ Արշակի հետ կը սկսի ճեմել դահլիճին մէջ:

Ի զուր չէր Շապուհի այս փորձառկումը, որովհետեւ ամէն անգամ որ Արշակի ոտքը հայկական հողին դպչէր, Արշակ կը զօրանար, աւելի ինքնավստահ կը դառնար եւ կը մերժէր գործակցիլ թշնամիին հետ:

Նման պատմութիւններ լսելով հայ փոքրիկները իրենց մանուկ հասակէն կը սորվին հողին կարեւորութեան մասին եւ կը կառչին հողին:

Հայրենիքի անձրեւը, ձիւնը, հողը, պտուղը, կայծակը, ջուրը, հովը, օդը ... խորհրդաւոր իմաստ ունի իւրաքանչիւրիս համար: Այն ինչ որ օտար հողի վրայ անընդունելի եւ տարօրինակ է մեզի համար, յանկարծ ընդունելի կը դառնայ մայր հողի վրայ:

Ճիշդ է որ անկարող ենք հայաստանի օդը զետեղել տուփիկի մը մէջ, սակայն որովհետեւ հայը միշտ անկարելին եւ տարօրինակը կը փորձէ, ան կը յաջողի երազը իրականացնել իր հետ հայրենիքէն բուռ մը հող կամ ումբ մը ջուր բերելով:

Եւ ամէն անգամ, որ ան այդ ջուրէն խմէ կամ այդ հողին դպչի, ինքնաբերաբար կը զօրանայ եւ իր կեանքի հանդէպ ունեցած յոռետեսութիւնը անմիջապէս կը փոխուի լաւատեսութեան:

Երանի թէ փոքրերուն երազը՝ Հայաստանի օդով տուփիկին հետ կապուած, իրականանայ եւ աշխարհի տարածքին գտնուող բոլոր այն մարդիկը, որոնք իրենց հայրենիքէն դուրս կ'ապրին, կարողանան իրենց հայրենիքէն օդ առնել եւ զետեղել փոքր տուփիկի մը մէջ, որպէսզի հայրենիքի օդով սնանին եւ հասակ առնեն:

Կասիա Թոփուշեան